

LA RÀPITA ES QUEDA A LES PORTES DEL CANVI DE NOM



MARINA PALLÀS CATURLA
Periodista

Crònica

Jornada agredolça. L'opció de «la Ràpita» guanya la consulta, però no s'arriba al 20% del cens com per fer-ne els resultats vinculants

De cara al mar, abraçat a la badia dels Alfacs i amb la privilegiada esquena de la serra del Montsià, pocs pobles ebrencs poden presumir de la bellesa i dinamisme de la Ràpita. Potser perquè el color del mar és sempre blau i el Montsià està esquitxat tothora de verd, però és un poble on sempre sembla que sigui primavera. Alguns parlen que fins i tot hi ha un microclima. Per a molts, orgullosos de la terra on han nascut, la Ràpita és una petita pàtria. Potser sí: alguns no se n'hauran adonat, però si agafem paper i llapis i movem les lletres de lloc, veurem que «Ràpita» és un anagrama de «pàtria».

Siga com siga, el municipi de la badia dels Alfacs decidia ahir iniciar un nou camí i obrir la porta al canvi del nom amb una consulta popular. La insuficient participació, però, n'ha truncat la possibilitat. En total van participar a la consulta 3.329 persones (el 26,72% del

2.246 persones han optat per canviar la nomenclatura i 1.045 per deixar-la com està

cens), de les quals 1.045 van optar per «Sant Carles de la Ràpita» i 2.246 (el 18,03%), per «la Ràpita». Malgrat la victòria aplastant d'aquesta opció, no s'ha arribat al 20% del cens, percentatge acordat al ple per fer el resultat vinculant. Hi van haver 9 vots en blanc i 28 nuls.

«La valoració de la consulta és positiva, amb gairebé un 30% de participació. Considerem que és una bona xifra», valorava ahir a la nit l'alcalde Josep Caparrós. «El resultat és clar: 7 de cada 10 persones han apostat pel canvi de nom. És més del doble. Ara entrarem en un període de reflexió per part dels grups polítics. En no arribar al 20%, ara cada grup analitzarà els resultats i prendrem una decisió», declarava. I és que l'òrgan per tramitar el canvi de nom és el



Rapitencs votant ahir al matí a l'interior del pavelló. FOTO: JOAN REVILLAS



A l'exterior del pavelló es van formar llargues cues en determinats moments. FOTO: JOAN REVILLAS

ple de l'Ajuntament, que disposa de dos mesos per tancar l'expedient de la consulta.

Il·lusió

Ahir a la Ràpita, amb un cel sense núvols i un sol radiant, a l'aire es respirava l'ambient d'una jornada festiva. Molts rapitencs van sortir de casa a votar al migdia i després es retrobaven a les terrasses per prendre el vermut. La cua de persones esperant per accedir i votar al pavelló, únic lloc de votació, a estones va arribar fins a les taules de la terrassa de Lo Xicgo.

Per fer possible la votació, una vintena de persones, entre voluntaris i suplents, van trobar-se abans de les nou del matí davant el pavelló per ultimar els darrers detalls abans d'iniciar la votació. Repartits en cinc meses en funció del districte de cada votant, van preparar-se les paperetes i tot el material necessari per garantir la seguretat sanitària de l'espai. Mitjançant un recorregut marcat i la disposició de gel hidroalcohòlic a l'entrada, els votants podien disposar les paperetes a la mesa corresponent i sortir per la porta del darrere.

Amb la papereta acabada de dipositar a l'urna, els votants de l'opció de «la Ràpita» responien amb alegria i orgull el que havien votat, mentre que els de «Sant Carles de la Ràpita» no volien reconèixer-ho obertament i identificar-se davant dels mitjans de comunicació. «El vot és secret», responien, o bé: «prefereixo no parlar».

Carles Pasqual, de 53 anys, explicava que no havia dubtat alhora de votar: «aquest poble és la Ràpita, sóc rapitenc, i sempre li hem dit així. Quan vas fora i sents «San Carlos» pareix que no sigues el teu poble. Això solament ho diu la gent de fora, no la gent d'aquí. Estic content de la celebració de la consulta, penso que avui és la veu del poble la que parla i la que decideix com se vol dir».

Similars arguments expressaven, il·lusionats, els que van votar l'opció guanyadora. A poca estona de tancar les urnes i en veure la participació, els ànims van anar caient.